

Viktor Kulla, 13 rokov, Svrčinovec

Morry a legenda o Chungusovi

Tento príbeh sa odohráva jedného dňa v knižnici. Morry a jeho kamaráti Stephanie a Jack mali urobiť projekt na dejepis, tak zamierili do sekcie pre históriu. Ako sa tak prehrabovali medzi knihami, Morry zrazu vytiahol z rohu knižnice starú zaprášenú knihu. Mala názov „Legenda o Chungusovi - opičom kráľovi“ a mala viac ako tisíc rokov. Morry a jeho kamaráti ju otvorili a s úžasom sa pustili do čítania. Dočítali sa, že to bol mocný kráľ, ktorý žil v džungli a zanechal po sebe veľký poklad. Ešte ho nikdy nikto nenašiel. Všetci traja sa zhodli na tom, že ho pôjdu hľadať.

Letisko Buenos Aires, deväť hodín ráno. Partia sa po dlhej dobe stretla a sú pripravení na cestu do Afriky za pokladom. Pred vstupom do lietadla sa ešte všetci uistili, že majú všetky potrebné veci na výpravu. Po dlhej ceste lietadlom boli všetci konečne v Afrike. Všetci sa bez váhania pustili na dlhú cestu a boli pripravení čeliť všetkým nebezpečenstvám, ktoré ich čakajú. Morry vytiahol mapu, (ktorá bola v knihe) a dali sa do pátrania. Po dlhej dobe uvideli v diaľke nejakú starú rozpadnutú budovu. „To musí byť ono!“ zvolal Jack. Morry sa pozrel na mapu a povedal: „Áno, máš pravdu.“ Potom opatrne obišli budovu, aby našli vchod. Vchod predsa len našli, ale bol zasypaný. „Tadiaľto to nepôjde,“ povedala Stephanie. Morry na to: „Máš pravdu, musíme nájsť iný vchod“. „Hej, pozrite sa, čo som našiel!“ zvolal Jack. „Je to nejaká diera a vidno dovnútra!“ zahlásil. „Mohli by sme tú dieru zväčšiť a potom vliezť dnu,“ navrhol Morry. Dieru úspešne zväčšili a Morry povedal: „Vyzerá to ako

nejaké staré schody. Musel to byť nejaký tajný východ, ktorý zasypalo.“ Povedala Stephanie. Vošli dole schodmi a ocitli sa v dlhej chodbe. „Buďte opatrní, lebo tu môžu byť pasce,“ povedal Morry. Keď prešli chodbou, tak uvideli pred sebou zlatý trón, na ktorom bolo napísané: Chungus – kráľ opíc. „Musí to byť niekde blízko,“ povedal Jack. Tak šli ďalej a narazili na kamenné dvere, ale boli zablokované. „Musíme nájsť inú cestu,“ povedal Morry. Skúsili nájsť inú cestu a našli miestnosť, kde bol v strede oltár a po bokoch poličky, na ktorých boli rozhádzané časti hlavolamu. „Ja viem, čo je to, sú to časti hlavolamu a musíme ho správne postaviť na ten oltár,“ povedal Morry. Skladali dosť dlho a nie a nie postaviť. Po chvíli Morrymu napadlo, že keď tu žil kráľ opíc, tak by z toho mala vzniknúť podobizeň opice. A mal pravdu. Hlavolam poskladali a mal tvar opice. Hneď sa pred nimi otvorili dvere a oni vstúpili dnu. No ako sa dvere otvorili, tak sa aj zatvorili. Našťastie mali baterky, ktorými si zasvietili a uvideli hromadu zlata. Poberali toľko, koľko sa dalo a hľadali cestu von. Po chvíli ju našli a boli nadšení, že vidia slnečné svetlo. Ako tak šli späť, začuli zvuk motoru. Parta sa otočila a za nimi sa hnali na motorkách banditi. „Och nie! Asi sa niekto dozvedel, že ideme po zlato a teraz nám ho chcú vziať!“ zvolala Stephanie. „Podťte sa skryť! Rýchlo!“ zakričal Morry. Parta sa rozutekala, ale s batohmi plnými zlata to nebolo vôbec ľahké. Nakoniec sa skryli do krovia. Museli byť všetci dosť potichu, aby ich banditi nezačuli. Tesne pri nich banditi zastavili a jeden z nich povedal: „Asi nám zdrhli, musíme ich rýchlo dobehnúť!“ Keď prechádzali okolo nich, tak sa všetci modlili, nech ich v tom kroví neuvidia. Keď konečne prešli, tak sa Jack pozrel na svoje hodinky a povedal: „Hej! Musíme rýchlo ísť, lebo nám za chvíľu

odlieta lietadlo!“ Morry na to: „Dobre, tak poďme!“ Konečne dorazili na letisko a keď prechádzali ich batohy bezpečnostnými skenermi, tak sa ten ochrankár opýtal: „Odkiaľ máte to zlato? Máte vôbec nášho povolenie?“ Morry odpovedal: „Áno, máme.“ „Tak mi ukážte povolenku!“ povedal ochrankár. Morry zašmátral v jednej kapse, potom v druhej, ale nemohol povolenku nájsť. „Asi mi musela niekde vypadnúť, keď sme utekali pred tými banditmi! Čo mám teraz robiť? Musím to rýchlo ísť pohľadať!“ „Ale už nemáme čas! Lietadlo za chvíľu odlieta!“ povedala Stephanie. „Budem sa musieť poponáhľať, nič iné nám nezostáva, ak chceme vziať zlato so sebou,“ povedal Morry. Morry sa rozbehol a mieril priamo do džungle. Musel sa poponáhľať, lebo o desať minút lietadlo odlietalo. Išiel tou cestou, akou sa vracali z chrámu. Ako si tak pozorne prezeral to krovie, v ktorom sa predtým skryli pred banditmi, uvidel tam stratenú povolenku. „Áno! Konečne ju mám! Ale teraz si musím poriadne švihnúť, aby sme stihli let domov.“ Keď dobehol na letisko, celý zadychčaný podal povolenku ochrankárovi a ten ich pustil do lietadla, v ktorom spokojne odleteli domov.

Keď dorazili domov, tak ako prvú vec, ktorú urobili, bola, že predali všetko zlato. Projekt na dejepis našťastie stihli a každý z nich dostal ešte aj jednotku.